

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hviſs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XXII. An in Christo sint Personæ duæ; iuxta Nestorianos Luthero
caluinistas?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Christus est Deus: Ergo Caluinus & Mahumet consentiunt consciscuntq; blaphemi. Ista philologicâs: porrò Theologicâs.

II. SCRIPTURA Caluino contraria militat. Matth. II. *Omnia mihi tradita sunt à Patre meo.* &c. vide in *Antis christo quæst. 7.*

CONCILIA aduersantur Caluino: Nicænum, Sardicense, Constantinopol. Ephesinum. Quò intolerabilior superbia Caluini, nolentis dicere cum ijs *Deus de Deo Christus*: Sicut nec in Conc. Aquileiensi duo Ariani, licet ferè centies interrogati, respondere, *Deum de Deo Christum*, voluerunt: Nec in Syn. Laufenfi ex Caluino idem valuerunt extorquere Symmyta.

3. Aduersantur ei S. PATRES S. Iustinus lib. de rectâ fidei Confess. *Pater inaccessibiliter habet essentiam; Filius nascibiliter.* Cætera in *Genealog. quæst. 8.*

SVADENT porrò suum Aurotheismum ferè istis 1. Patres dicunt Filium à seipso esse. *Aug. in Psal. 109. Cyril. lib. 7. Trin. Patrem & Filium esse vnum principium.* 2. Nisi Filius haberet à se Essentiam, foret precariò Deus, similis creaturis, quæ aliunde habent Esse. 3. Filius dicitur Iehoua, sicut Pater: & Iehoua significat ipsum ESSE, fontemque Essendi, & Esse à seipso.

DICO AD I. Vnum Principium, sc. creaturarum. Alioquin Aug. tract. 39. in Ioan. ait: *Pater est principium sine principio: Filius principium de Principio.*

AD II. Hoc euincit contra Gentilem, qui ait, Essentiam esse Christo Creatam: At nil id contra nos, qui Increatam & Communicatam Christo credimus.

AD III. Iehoua quidem significat i-

psum essendi fontem; nec idè est à seipso: sed fons de fonte, ait Aug. l. 7. Trin. c. 2. *Deus de Deo, lumen de lumine, Sapiencia de Sapiencia, essentia de essentia: Et tamen Pater & Filius vnus est Deus, vnum lumen, Sapiencia, veraque essentia.*

III. DE CHRISTI HUMANITATE.

QUESTIO XXII.

An in Christo sint dua Personæ seu Vniões hypostatica?

LATHERVS in Conc. de Nat. Dom. Imperiti quidam Christum Hominem Omnipotentem faciunt. Vide supra quæst. 14. 20.

CALVINVS Inst. l. I. c. 13. §. 9. ait *duas in Christo Personas distinguit*: aut amphibologiâ vocabuli *Persona* ludit. Clarè Brentius & Beza: duas ponunt Personas. Vide *Geneal. par. quæst. 9. fusè.*

SVADENT istis ferè sophismatis Nestoriani antiquonoui. 1. Ioan. 2. *Soluire Templum hoc sc. Humanitatis mex, domicilium Diuinitatis: et Templum, & habitator eius sunt duo.* 2. Phil. 2. *In similitudinem hominum factus, habitum inueniens est homo: Vt Rex habitu rustico rusticus videtur, nō est.* 3. Heb. 2. *Christus est sine matre, sine genealogia*: qua Deus: at qua Homo, non est. Ergo duo. 4. Vox *DEVS* absolutè posita non significat Vnitum homini Deum, ergo Mariæ Filius non est Deus, sed Alius; qui clamat *Deus meus*, vt quid *Me dereliquisti?* 5. Anteriores se nemo gignere potest: Deus anterior est Maria. ergo &c. 6. Filius debet esse *duos ortos* parentibus: *IESVS*, non est Mariæ filius quia Deus. Ergo.

AUTOR. I. At iste ipsissimus est Nestorianismus: refutatus in *Genealog. ibid.* 2. Deinde Hebr. I. *Nouissimè locutus est nobis in Filio suo, Homine; per quem fecit &*

F. SACR.

saecula, utpote per Deum. Heb. 2. Decebas eum, propter quem omnia, & per quem omnia, ut Deum, per passionem consummari, quâ Hominem. Ergo in vna Persona duae naturae I. Ioan. 3. In hoc cognouimus charitatem Dei, quoniam Ille Animam suam, Hominis, pro nobis posuit.

3. Concil. Rom. c. 1. ait. *Qui non confitetur Deum esse veraciter Emmanuel: cap. 2. Et carni secundum Substantiam unitum Dei Patri Verbum, unumque esse Christum propria cum carne Deum & hominem simul: anathema sit.*

Quia Nestoriani sic argumentabantur: Isa. 7. *Vocabitur Emmanuel, id est, nobiscum Deus; non autem Deus.* Nam Deus habitauit in Christo, ut in Templo Ioh. 2. *Soluite templum hoc: idcoque iunctus ei Deus est accidentaliter, non intime substantialiter.*

AT. *Contrâ I. Iustinus Mar. lib. de re et fidei Confess. Vnus est Filius, et qui mortuus est; et qui id, quod mortuum erat, excitauit. Cùm autem de Vno Filio contrarias voces audis; ea, quae dicuntur, Naturis tribue: si magnum, diuina; si paruum, humanae. Optima regula. 2. S. Athan. epist. ad Epictetum: De solo Maria filio scriptum est: Verbum Caro factum est. In quibus ostenditur, Ad reliquos Sanctos Verbum factum esse.*

3. S. Basil. 1. 4. in Eunomium. Dominus creauit me: *Accipiendum est verbum, Genuit, de Deo Filio: Creauit autem de eo, qui formam serui suscepit.*

DICO AD I. & II. ut ad caetera; pleraque rectè probant duas in Christo Naturas esse; sed Personas duas non euincunt. *Vox Homo autem ordinariè significat purum Hominem: ut Gal. 1. Euangelium non didici ab homine; sed à Christo. &c.*

AD III. *Qui sine matre est Filius Dei, is sine Patre est Filius Mariae vnus Persona in duabus Naturis; contra Nestorianos.*

Q V A E S T I O XXIII.
An in Christo duae sint Naturae Diuinae?

LUTHERANI, ut Schvencfeldius & Andr. Meulius &c. Eutycheris haeresis, de duabus in Christo Naturis, in se inuicem conuersis in vnâ, innoverunt: teste Straphilo lib. de Concord. n. scip. Luth. I. THERI, Serm. de Sacram. Cenae, sunt verba ista: *Supra, & exit omnes creaturas longissimè collectas in Christi Essentia, quae est cum Deo vna Persona, & omnia implet: imo tam longè, quantum ad dignitatem attinet à creaturis abest, quam longè abest Deus ipse. De Humanitate Christi loquitur. Oportet igitur eam affirmari Infitiam esse, aequalem Deo Deum. Et sic Christo vel duae naturae erunt infinitae; vel Humanitas erit in Deum versa. Et hoc posterius est Eutycherismus quem quod probat persuadet, quia in illis Concilijs Eutychetem ac Nestorium diligenter carere.*

Dicitur Andr. Schmidlinus in Apolog. ad thesa. Ingolstadt. & BRENTIUS in recognitione pag. 273. *fatentur. In Christo duplex est Diuinitas: vna vera, altera Humanitas, communicata in tempore. Hinc plane est necesse sequi, Diuinitatem esse natam, passum, mortuum. Vide Genealog. quae. 10.*

SVADENT ISTIS 1. Si duae sint naturae in Christo; erunt & Christi duo; iuxta Nestorianos: eritque Deus quaternitas, non Trinitas. 2. Quia Non dicitur, Verbum carnem accepit; sed caro factum est: sicut, Aqua omnia facta est, sc. per conuersionem vnus in alterum: Sic duo vna fuerunt natura, non duae, post vnionem. 3. Quia si Diuinitas passa &c. non sit: ergo verè dixit Nestorius, Solus Hominem esse passum, mortuum, &c.

AUTOR. Haec Diuinitates duas illam Aeternitatis, hanc Humanitatis, audio ex Smidolino & Brentio esse personaliter vnitas: sed Vnionis Brentiana modum Nestorianum miror. Reddam huc vtrumque.

ANDR. SCHMIDLINUS in Apolog. ad thesa. Ingolstadt. *Christus Homo habet commune cum omnibus Sanctis, imò cum omnibus hominibus, quod vnus Deo Personaliter coniunctus est.*

AT verò Sancti mortales solum accidentaliter sunt cum Deo coniuncti, secundum Dei gratiam scilicet, non autem secundum Dei Personam; sic, ut rursus pos-